

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 19. november 2020
(OR. en)

13167/20

COHAF 63
RELEX 905
COVID-19 36
MAMA 172
MOG 74
COLAC 68
ONU 74

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	16. november 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	C(2020) 7983 final
Vedr.:	Meddelelse fra Kommissionen af 16.11.2020 VEJLEDENDE NOTE FRA KOMMISSIONEN OM YDELSE AF HUMANITÆR BISTAND TIL BEKÆMPELSE AF COVID-19-PANDEMIEN I VISSE MILJØER, SOM ER OMFATTET AF EU'S RESTRIKTIVE FORANSTALTNINGER

Hermed følger til delegationerne dokument C(2020) 7983 final.

Bilag: C(2020) 7983 final

Bruxelles, den 16.11.2020
C(2020) 7983 final

Meddelelse fra Kommissionen

af 16.11.2020

**VEJLEDENDE NOTE FRA KOMMISSIONEN OM YDELSE AF HUMANITÆR
BISTAND TIL BEKÆMPELSE AF COVID-19-PANDEMIEN I VISSE MILJØER,
SOM ER OMFATTET AF EU'S RESTRIKTIVE FORANSTALTNINGER**

INDLEDNING

EU's restriktive foranstaltninger (sanktioner) kan bestå i at indefryse visse personers, enheders og organers pengemidler eller økonomiske ressourcer og kan i visse tilfælde omfatte restriktioner på handel med visse varer og tjenesteydelser. Formålet med disse restriktioner er at nå målene for Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som bl.a. omfatter bevarelse af freden, styrkelse af den internationale sikkerhed, konsolidering af og støtte til demokrati, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten (jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union).

EU's sanktioner er målrettede. De fokuserer på dem, hvis handlinger bringer ovennævnte værdier i fare, samtidig med at de undgår negative konsekvenser for civilbefolkningen. Navnlig er det ikke meningen, at EU's sanktioner skal hindre eller hæmme ydelse af humanitær bistand, herunder lægehjælp. EU's foranstaltninger er i overensstemmelse med alle forpligtelser i henhold til folkeretten, navnlig den internationale menneskerettighedslovgivning, den internationale flygtningeret og den humanitære folkeret¹.

Sanktioner kan ændre et lands evne til at bekæmpe covid- 19 ved at påvirke udbuddet af visse varer og teknologier, enten fordi sådanne varer er underlagt restriktioner (f.eks. varer med dobbelt anvendelse, som også kan anvendes til militære formål), eller fordi de personer, der er involveret i indkøb af dem, er genstand for sanktionering. Hertil kommer, at der kan opstå en væsentlig indirekte indvirkning forårsaget af visse aktørers uvillighed til at foretage transaktioner, der er forbundet med et land eller en enkeltperson, som er pålagt sanktioner – selv hvis transaktionerne er legitime (overopfyldelse) – af frygt for utilsigtet at overtræde sanktionerne eller af mangel på økonomisk incitament til at blive involveret sammenholdt med de risici, der er forbundet med disse transaktioner. De, der er genstand for restriktive foranstaltninger, kan desuden vælte de økonomiske konsekvenser af de internationale sanktioner, som de er blevet pålagt, over på civilbefolkningen, hvilket forværrer den vanskelige situation for civilbefolkningen uden for målgruppen.

EU's gældende sanktioner og de fuldstændige lister over personer og enheder, der er udpeget i henhold til EU's sanktioner, fremgår af EU's sanktionskort². Listen over personer og enheder findes også i databasen over finansielle sanktioner³. Begge kan frit tilgås af de humanitære aktører.

¹ Rådets konklusioner om humanitær bistand og humanitær folkeret, Bruxelles, den 25. november 2019 (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14487-2019-INIT/da/pdf>).

² <https://www.sanctionsmap.eu/>. Den officielle kilde til EU-retten er EU-Tidende, der har forrang over sanktionskortet, hvis der er uoverensstemmelser.

³ <https://webgate.ec.europa.eu/fsd/fsf>.

ALMINDELIGE PRINCIPPER

- ✓ Det ikke meningen, at EU's sanktioner skal hindre eller hæmme ydelse af humanitær bistand. Enhver aktivitet, der ikke udtrykkeligt er forbudt i henhold til EU's sanktioner, anses for at være tilladt, medmindre andet er angivet af en national kompetent myndighed. Overopfyldelse bør ikke føre til, at ydelsen af humanitær bistand undergraves.
- ✓ EU's sanktioner kan give mulighed for undtagelser, således at der kan udføres aktiviteter, som ellers ville være underlagt restriktioner, med henblik på at yde humanitær bistand. I forbindelse med bekæmpelsen af covid- 19-pandemien kan der undtagelsesvis tillades aktiviteter, som er underlagt restriktioner – selv hvis der ikke udtrykkeligt er bevilget undtagelse herfra – hvis ydelsen af humanitær bistand ikke kan sikres på anden måde.
- ✓ Det er op til de humanitære aktører at godtgøre over for den relevante nationale kompetente myndighed, at betingelserne for den pågældende undtagelse er opfyldt, eller i mangel af en sådan undtagelse, at den eneste mulighed for at yde humanitær bistand til de nødlidende er at ty til aktiviteter, som er underlagt restriktioner. De nationale kompetente myndigheder bør udstede de fornødne retningslinjer for, hvordan humanitær dispensation kan opnås. Når der anmodes om dispensation, skal anmodningen ekspresbehandles.
- ✓ Kommissionen anbefaler medlemsstaterne til at oprette et kontaktpunkt for

Formålet med denne note er at yde praktisk vejledning i form af svar på spørgsmål om overholdelse af EU's sanktioner i forbindelse med ydelse af humanitær bistand, især lægehjælp, for at bekæmpe covid- 19-pandemien⁴. Denne vejledning er rettet til alle aktører under EU's jurisdiktion, der er involveret i sådanne aktiviteter. For det første er formålet at støtte de nationale kompetente myndigheder i EU's medlemsstater. Disse myndigheder er nationale organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at håndhæve EU's sanktioner på nationalt plan. De har til opgave at vurdere ansøgninger om dispensation, besvare spørgsmål eller på anden vis samarbejde med aktører inden for deres jurisdiktion i forbindelse med humanitære aktiviteter. For det andet har den til formål at skabe klarhed blandt offentlige og private aktører, som skal overholde EU's sanktioner, og som er involveret i levering af humanitær bistand til befolkningen for at bekæmpe covid- 19-pandemien (i det følgende benævnt "humanitære aktører"). Humanitære aktører omfatter bistandsdonorer, internationale organisationer, banker og andre finansieringsinstitutter i forbindelse med transaktioner til støtte for humanitær bistand, og omfatter derudover ikke-statslige organisationer (NGO'er) og nonprofitsektoren.

⁴ Denne note supplerer og bør læses sammenholdt med de andre gældende vejledninger vedrørende gennemførelsen af EU's restriktive foranstaltninger, som offentliggøres af Europa-Kommissionen (i det følgende benævnt "Kommissionen") og de nationale kompetente myndigheder i medlemsstaterne, samt bedste praksis for effektiv gennemførelse af de restriktive foranstaltninger, der er offentliggjort af Rådet for Den Europæiske Union (<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/da/pdf>).

For at få yderligere vejledning bør de humanitære aktører rådføre sig med deres nationale kompetente myndighed. Kommissionen står til rådighed for de nationale kompetente myndigheder for at give yderligere svar og støtte⁵ og opfordrer medlemsstaterne til at oprette et kontaktpunkt for dispensation af humanitære årsager i forbindelse med bekæmpelsen af covid- 19-pandemien. Kommissionen er rede til at støtte medlemsstaterne i denne henseende for at sikre den ensartede gennemførelse af EU-lovgivningen.

Nedenstående spørgsmål er blevet formuleret i samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, humanitære aktører og andre internationale interessenter siden begyndelsen af covid- 19-krisen.

Denne note erstatter meddelelse fra Kommissionen C(2020) 3179 final, der blev vedtaget den 11. maj 2020, og som udelukkende fokuserede på Syrien. Den del, der vedrører Syrien, er uændret.

Kommissionen vil fortsat ajourføre denne note, så den kommer til at indeholde yderligere vejledning om følgende og andre sanktionsordninger.

⁵ RELEX-SANCTIONS@ec.europa.eu.

Indholdsfortegnelse

IRAN	5
I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER	7
II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER	10
III. ANDRE SPØRGSMÅL	12
IV. ANDEN LOVGIVNING	14
NICARAGUA	16
I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER	17
II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER	19
III. ANDRE SPØRGSMÅL	20
IV. PROCEDUREMÆSSIGE SPØRGSMÅL	21
SYRIEN	24
I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER	25
II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER	27
III. ANDRE RESTRIKTIONER	30
IV. PROCEDUREMÆSSIGE SPØRGSMÅL	32
VENEZUELA	36
I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER	37
II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER	39
III. ANDRE SPØRGSMÅL	40
IV. ANDEN LOVGIVNING	42

IRAN

HENVISNINGER TIL RETSAKTER OG VEJLEDNING

"Iranforordninger":

- Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010⁶ ("forordningen om masseødelæggesvåben i Iran")
- Rådets forordning (EU) nr. 359/2011 af 12. april 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran⁷ ("forordningen om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Iran")

Anden relevant EU-lovgivning og andre relevante dokumenter:

- Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf⁸ ("statutten om spærring")
- Europa-Kommissionens vejledning: "Spørgsmål og svar: vedtagelse af ajourføring af statutten om spærring"⁹
- Europa-Kommissionens dokument med spørgsmål og svar vedrørende "Due diligence on restrictive measures for EU businesses dealing with Iran"¹⁰

Den 20. juli 2015 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution 2231 (2015) om den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA), som der var opnået enighed om af Iran og E3/EU+3 (Kina, Frankrig, Tyskland, Den Russiske Føderation, Det Forenede Kongerige og USA sammen med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik). På gennemførelsesdagen for JCPOA (den 16. januar 2016) ophævede EU alle sine økonomiske og finansielle sanktioner, der var blevet indført i forbindelse med det iranske atomprogram.

Som en følge heraf er en række aktiviteter og dermed forbundne tjenesteydelser tilladt, og de kan også være relevante for ydelsen af humanitær bistand, herunder: **aktiviteter af finansiell, bankmæssig og forsikringsmæssig art såvel som aktiviteter inden for shipping- og transportsektorerne i Iran**. Yderligere oplysninger om ophævelsen af

⁶ EUT L 88 af 24.3.2012, s. 1.

⁷ EUT L 100 af 14.4.2011, s. 1.

⁸ EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1.

⁹ EUT C 277I af 7.8.2018, s. 4.

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/files/faqs-restrictive-measures-iran_en.

sanktioner i henhold til JCPOA findes i afsnit 3 i **EU's orienterende meddelelse til JCPOA**¹¹.

Som reaktion på USA's udtræden af JCPOA ajourførte EU statuten om spærring for i bilaget at medtage de eksteritoriale sanktioner, som USA genindførte, og derved afbøde virkningerne af disse sanktioner for EU-aktører, der driver lovlig virksomhed i og med Iran. Denne ajourføring var en del af EU's støtte til den fortsatte, fuldstændige og effektive gennemførelse af JCPOA, bl.a. ved at opretholde legitime handelsmæssige og økonomiske forbindelser mellem EU og Iran, som blev normaliseret, da de atomrelaterede sanktioner blev ophævet som følge af JCPOA.

EU's sanktioner over for Iran, som stadig er i kraft efter ophævelsen af de restriktive foranstaltninger under JCPOA, er målrettede og er rettet mod specifikke personer, enheder eller varer, som normalt ikke er involveret i humanitær bistand. EU's sanktioner over for Iran **omfatter ikke lægemidler, medicinsk udstyr og lægehjælp, der ydes til den brede befolkning. Medicinsk udstyr, herunder personlige værnemidler, åndedrætsværn, ilt og respiratorer samt lægemidler og andre medicinske artikler, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien, er som sådan ikke underlagt direkte restriktioner for eksport, levering, finansiering eller brug i Iran (jf. afsnit II)**. Det er derfor meget usandsynligt, at EU's sanktioner kan gribe forstyrrende ind i den humanitære bistand til bekæmpelse af covid-19-pandemien, der er rettet mod nødlidende personer i Iran.

I særlige og meget begrænsede tilfælde kan humanitære aktørers eksport, levering eller finansiering af disse varer ikke desto mindre påvirkes indirekte af andre restriktioner, såsom indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer tilhørende visse personer, enheder og organer, der er omfattet af EU's sanktioner ("udpegede personer"), som måtte være involveret i de pågældende transaktioner.

Uanset ophævelsen af sanktioner i henhold til JCPOA har en række foranstaltninger og restriktioner vedrørende spredning af masseødelæggelsesvåben fortsat været på plads selv efter gennemførelsesdagen i overensstemmelse med JCPOA¹². En yderligere ophævelse af sanktioner forventes at ske i 2023 i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i JCPOA.

Siden 2011 har EU desuden pålagt sanktioner som reaktion på alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran¹³.

¹¹ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/jcpoa_note_en.pdf.

¹² Disse vedrører bl.a. en våbenembargo, foranstaltninger vedrørende missilteknologi, restriktioner for visse atomrelaterede overførsler og aktiviteter samt bestemmelser vedrørende visse metaller og software, som er omfattet af en særlig tilladelsesordning. I overensstemmelse med JCPOA forventes der en yderligere ophævelse af restriktive foranstaltninger i 2023. Punkt 19 og 20 i bilag V til JCPOA.

¹³ Disse omfatter rejserestriktioner og indefrysning af aktiver i forbindelse med visse personer og enheder samt en embargo på udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, og på udstyr, der kan anvendes til overvågning eller aflytning af internet- eller telefonkommunikation på mobile eller faste net.

Som hovedregel gør EU's sanktioner over for Iran det ikke muligt at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, selv om der findes en række dispensationsmuligheder (jf. afsnit I). I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand imidlertid ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder. Det er imidlertid usandsynligt, at dette princip finder anvendelse i den foreliggende sag i betragtning af den målrettede karakter af de restriktive foranstaltninger i EU's sanktioner over for Iran samt udpegelsernes type og begrænsede antal.

Hjælpeaktiviteter, der er nødvendige for at understøtte leveringen af medicinsk udstyr (f.eks. transport af medicinsk udstyr, valutaomregning og oplagring), er i princippet tilladt. Selv om det er usandsynligt, at disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for specifikke restriktioner, bør de humanitære aktører nøje kontrollere dem i forhold til denne note, inden de gennemføres, og de bør, hvis der er behov for det, søge vejledning hos de relevante kompetente nationale myndigheder.

I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER¹⁴

1. Må humanitære aktører have kontakt med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at yde humanitær bistand til civilbefolkningen i Iran i forbindelse med covid- 19-pandemien?

Ja. Humanitære aktører kan samarbejde med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at tilrettelægge ydelsen af humanitær bistand på en sikker og effektiv måde.

Hvis en udpeget person således griber ind i en humanitær transaktion, indebærer dette ikke automatisk, at transaktionen skal opgives. For så vidt som ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed for en udpeget person, forbyder Iranforordningerne ikke forbindelsen til denne.

2. Hvordan kan de humanitære aktører sikre, at de ikke stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, enheder eller organer, når de yder støtte til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Humanitære aktører bør allerede have indført de påkrævede procedurer til at foretage den nødvendige kontrol for at sikre, at partnere, der er involveret i leveringen af humanitær bistand, ikke er omfattet af EU's sanktioner. I forbindelse med bistand til bekæmpelsen af udbredelsen af covid-19 i Iran bør der lægges særlig vægt på de udpegede personer, enheder og organer med tilknytning til sundheds- og logistiksektoren samt Den Islamiske Revolutionsgarde, som opererer i store sektorer af den iranske økonomi, herunder sundhedspleje¹⁵. Humanitære aktører bør også sikre, at pengemidler og økonomiske

¹⁴ Bilag VIII, IX, XIII og XIV til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran og bilag I til forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran indeholder lister over personer, enheder og organer, der er udpeget i forbindelse med EU's sanktioner. Disse lister fremgår af EU's sanktionskort (<https://www.sanctionsmap.eu/>) og databasen over finansielle sanktioner (<https://webgate.ec.europa.eu/fsd/fsf>), som begge frit kan tilgås af de humanitære aktører. Disse lister ajourføres løbende. Den officielle kilde til EU-retten er EU-Tidende, der har forrang, hvis der er uoverensstemmelser.

¹⁵ Den Islamiske Revolutionsgarde (IRGC) er omfattet af punkt 1, del II.B, i bilag IX til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

ressourcer, herunder medicinsk udstyr, ikke omdirigeres af udpegede personer. Dette indebærer, at der tages de fornødne forholdsregler og foretages de fornødne kontroller for at sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer ikke bliver beslaglagt af disse personer (f.eks. revolutionsgarden), og at de medicinske artikler anvendes til de tiltænkte humanitære formål.

Humanitære aktører — navnlig dem, der er tættest på eksterne partnere og underleverandører — bør indsamle så mange oplysninger, som de med rimelighed kan, og gøre deres partnere opmærksomme på, helst ved kontraktmæssig aftale, at pengemidler eller økonomiske ressourcer ikke må stilles til rådighed for udpegede personer eller til deres fordel. Brugen af hawala og andre uformelle pengeoverførselsmetoder er også omfattet af dette forbud.

Ifølge artikel 42, stk. 2, i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran og artikel 8, stk. 2, i forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran medfører overtrædelser af EU's sanktioner ikke nogen form for retligt ansvar, hvis overtræderen ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at vedkommendes handlinger ville være i strid med de pågældende forbud. EU's sanktioner burde således ikke føre til overopfyldelse. Og de bør vel at mærke ikke fortolkes således, at de kræver, at de humanitære aktører gør en urealistisk indsats for at indsamle beviser eller modbeviser.

Humanitære aktører er forpligtet til at kanalisere humanitær bistand via foranstaltninger og personer, der ikke er underlagt restriktioner i henhold til Iranforordningerne og andre gældende sanktioner. I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder. Dette er dog usandsynligt i den foreliggende sag i betragtning af den målrettede karakter af udpegelserne i forbindelse med Iranforordningerne. Jf. desuden spørgsmål 15.

I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører henvende sig til den relevante nationale kompetente myndighed¹⁶ for at undersøge, om deres procedurer er i overensstemmelse med antiomgåelsesklausulen i henhold til Iranforordningerne¹⁷. De nationale kompetente myndigheder bør i denne henseende give de humanitære aktører entydig og rettidig vejledning.

3. Kan lægemidler, medicinsk udstyr, desinfektionsmidler og beskyttelsesudstyr betegnes som "økonomiske ressourcer"?

Ja. Ifølge definitionen i Iranforordningerne forstås der ved "økonomiske ressourcer" aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, og såvel løsøre som fast ejendom, "*som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser*"¹⁸. Hvis der leveres hele sendinger med lægemidler, medicinsk udstyr og

¹⁶ Der findes lister over nationale kompetente myndigheder i bilag II til forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran og bilag X til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

¹⁷ Artikel 2, stk. 3, i forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran og artikel 41 i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

¹⁸ Artikel 1, litra c), i forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran og artikel 1, litra h), i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

desinfektionsmidler til en udpeget person, får vedkommende dermed mulighed for at sælge varerne og derigennem skaffe sig pengemidler, så vil dette være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person. Dette kan være tilfældet, hvis der leveres medicinsk udstyr til udpegede personer i den iranske regering. Der kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed for at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person.

Men hvis ovennævnte varer kun leveres stykvis til en udpeget person til dennes eget brug eller beskyttelse, vil dette ikke være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for vedkommende. Desuden indeholder Iranforordningerne dispensationsmuligheder, der giver de nationale kompetente myndigheder mulighed for at tillade, at pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, hvis disse er nødvendige for at dække basale behov hos de udpegede personer og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling for fødevarer, medicin og lægebehandling¹⁹.

4. Kan ydelse af lægehjælp sidestilles med at "stille økonomiske ressourcer til rådighed" for udpegede personer?

Lægehjælp til personer, der er smittet med eller menes at være smittet med covid- 19, anses i princippet ikke for at have nogen iboende økonomisk værdi, som kan ombyttes til pengemidler eller økonomiske ressourcer. Dette udgør således ikke en økonomisk ressource, og en udpeget persons medvirken i ydelsen af en sådan lægehjælp vil derfor ikke være i strid med Iranforordningerne.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, f.eks. hvis disse personer afkræver betaling fra modtagerne for den leverede tjenesteydelse eller erhverver økonomiske ressourcer til egen fordel i forbindelse med ydelsen af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 2.

5. Må humanitære aktører stille midler til rådighed for lokale organisationer i Iran med henblik på at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

¹⁹ Artikel 4 i forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran og artikel 26 i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER²⁰

6. Er det tilladt at levere respiratorer eller åndedrætsværn til medicinske formål (vejtrækningsapparater) og andet medicinsk udstyr til bekæmpelse af covid-19-pandemien, som er tilladt i henhold til Iranforordningerne?

Ja. I princippet er salg, levering, overførsel, eksport og finansiering af medicinsk udstyr, herunder respiratorer og åndedrætsværn til medicinske formål, ikke forbudt i henhold til Iranforordningerne.

I betragtning af at nogle få varer kan være egnede til forskellige anvendelser, hvoraf nogle ikke har noget at gøre med humanitære aktiviteter, kan der dog være behov for en individuel vurdering af de tekniske karakteristika ved det specifikke udstyr²¹, der skal eksporteres, for at sikre, at det rent faktisk udelukkende er beregnet til medicinske formål og ikke til militære og ballistiske aktiviteter eller til spredning af kernevåben.

Derfor er salg, levering, overførsel, eksport og finansiering af visse varer og teknologier underlagt en forhåndstilladelse udstedt af en national kompetent myndighed. Dette er f.eks. tilfældet med mikroskoper og beslægtet udstyr og detektorer (herunder udstyr, der anvender røntgen- eller elektronspektroskopi)²², da det kan anvendes til aktiviteter i forbindelse med berigning, hvilket er i strid med JCPOA. Eksport af andre varer, f.eks. visse afbalanceringsmaskiner, kan tillades af de kompetente nationale myndighed, når sådanne maskiner er tiltænkt som medicinsk udstyr, men ellers er det forbudt, da de kan anvendes til udvikling af fremføringssystemer til kernevåben.

For at opnå en tilladelse skal de humanitære aktører påvise, at udstyret ikke bidrager til aktiviteter, som er i strid med JCPOA. Modellen i bilag IIa kan indeholde oplysninger om de elementer, som de humanitære aktører kan være nødt til at være særligt opmærksomme på. De humanitære aktører kan søge yderligere vejledning hos den nationale kompetente myndighed om, hvilke oplysninger der kræves til støtte for deres ansøgning.

Endvidere forbyder artikel 4a i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran salg, levering, overførsel, eksport og finansiering af visse varer og teknologier, herunder specifikke typer af digitale computere og elektroniske samlinger²³, da de kan bidrage til udviklingen af fremføringssystemer til kernevåben.

²⁰ Bilag I, II, III, VIIA og VIIB til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran og bilag III og IV til forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran indeholder lister over de varer og teknologier, der er omfattet af EU's sanktioner.

²¹ Selv om de varer og teknologier, der er nævnt under spørgsmål 6, kan synes at svare til angivelserne i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ("forordningen om produkter med dobbelt anvendelse" (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1), har produkter med dobbelt anvendelse markante træk, der adskiller dem.

²² Artikel 3a. Jf. især punkt II.A2.003 og II.A6.016 i bilag II til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

²³ Jf. især punkt 4A003 i bilag III til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

Hvad angår tekniske specifikationer, bør de humanitære aktører indhente oplysninger hos fabrikanten. I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører kontakte den nationale kompetente myndighed.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

7. Er det tilladt i henhold til Iranforordningerne at levere lægemidler, desinfektionsmidler, vaske- og rengøringsmidler eller kemikalier til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. I princippet forbyder EU's sanktioner, der er fastsat i Iranforordningerne, ikke salg, levering, overførsel, eksport, finansiering eller brug af lægemidler, sæbe, desinfektionsmidler (biocider), vaske- og rengøringsmidler eller kemikalier til medicinsk brug, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien.

Salg, levering, overførsel eller eksport, finansiering eller brug af visse kemiske stoffer er dog underlagt en tilladelse fra en national kompetent myndighed i henhold til artikel 2a i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran, da disse aktioner også kan anvendes til spredning af kernevåben.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

8. Er det tilladt i henhold til Iranforordningerne at levere covid- 19-testsæt (qRT-PCR-sæt)?

Ja. Iranforordningerne forbyder ikke salg, levering, overførsel, eksport, finansiering eller brug af covid- 19-testsæt som f.eks. realtids revers transkriptase-PCR-sæt (qRT-PCR-sæt). De reagenser, der almindeligvis anvendes til qRT-PCR-sæt, er heller ikke underlagt nogen form for handelsrestriktioner i henhold til Iranforordningerne. Den nationale kompetente myndighed bør kontaktes, hvis der er behov for yderligere vejledning, f.eks. hvis sættet ikke er af den type, der normalt findes på markedet.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til levering af covid- 19-testsæt (qRT-PCR-sæt), som led i humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

9. Er det tilladt i henhold til Iranforordningerne at stille personlige værnemidler til rådighed, som er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja. I princippet forbyder Iranforordningerne ikke salg, levering, overførsel, eksport, finansiering og anvendelse af personlige værnemidler, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien.

Selv om forordningen om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Iran forbyder eksport til Iran af visse værnemidler, der kan anvendes til intern undertrykkelse, såsom

armerede beskyttelsesdragter og hjelme, fritager den specifikt udstyr i relation til arbejdssikkerhedskrav²⁴. I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører indhente den fornødne præcisering fra fabrikanten.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

III. ANDRE SPØRGSMÅL

10. Må europæiske banker åbne en ny bankkonto hos et iransk kredit- eller finansieringsinstitut for at støtte den humanitære bistand til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. Fra gennemførelsesdagen for JCPOA (den 16. januar 2016) tillades bankaktiviteter med iranske banker, forudsat at den iranske finansielle institution ikke er en udpeget enhed. Dette omfatter etableringen af nye korrespondentbankforbindelser og oprettelsen af nye joint ventures. Bankerne har også tilladelse til at åbne kontorer, filialer og dattervirksomheder i Iran. Kun to iranske banker er fortsat udpeget: Ansar Bank og Mehr Bank²⁵.

11. Må EU-borgere tage til Iran for at yde lægehjælp til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. I princippet er der intet i Iranforordningerne, der forbyder rejser til Iran eller ydelse af lægehjælp i landet.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

12. Må humanitære aktører købe brændstof, leje køretøjer eller anvende private transporttjenester i Iran til at transportere medicinsk udstyr til eller inden for Iran til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

Ifølge artikel 4c i forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran er det forbudt at købe visse typer materialer med høj energitæthed af Iran, jf. bilag III til forordningen, der kan anvendes i "missiler" eller ubemandede luftfartøjer. Dette gælder dog ikke raffinerede fossile brændstoffer og biobrændstoffer, herunder brændstoffer til motorer, der er certificeret til anvendelse inden for civil luftfart, medmindre de er specielt formuleret til "missiler" eller ubemandede luftfartøjer.

²⁴ Jf. punkt 5 i bilag III til forordningen om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran.

²⁵ Afsnit II, del B, punkt 8 og 9, i bilag IX til forordningen om masseødelæggelsesvåben i Iran.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

13. Må humanitære aktører medvirke i flytningen af personer, der er ramt af covid- 19-pandemien, til andre steder i eller uden for landet?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til flytning af personer, der er ramt af covid- 19, f.eks. Den Islamiske Revolutionsgarde, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer i processen, der fører til flytning af personer, der er ramt af covid- 19, henvises desuden til spørgsmål 2.

14. Må humanitære aktører finansiere eller deltage i opførelse af midlertidige hospitaler, sanitære installationer eller midlertidige infrastrukturer til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i opførelsen og/eller drager økonomisk fordel heraf, henvises der til spørgsmål 1. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den udpegede person opkræver et gebyr for at give adgang til den midlertidige infrastruktur eller beholder besiddelsen af sidstnævnte efter, at krisen forårsaget af covid- 19-pandemien er overstået.

15. Må humanitære aktører yde humanitær bistand, hvis dette kun kan gøres gennem udpegede personer?

Humanitære aktører skal altid søge at finde løsninger, der ikke er i strid med EU's sanktioner. Humanitære aktører er således forpligtet til at kanalisere humanitær bistand via foranstaltninger og personer, der ikke er underlagt restriktioner i henhold til Iranforordningerne og andre gældende sanktioner. I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder. Det er imidlertid usandsynligt i den foreliggende sag i betragtning af den målrettede karakter af de restriktive foranstaltninger i EU's sanktioner over for Iran.

16. Bør humanitære aktører udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af humanitær bistand?

Nej. Ifølge den humanitære folkeret samt artikel 214, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de humanitære principper om medmenneskelighed, upartiskhed, uafhængighed og neutralitet, skal humanitær bistand ydes uden forskelsbehandling. De humanitære aktører skal identificere nødlidende personer på grundlag af disse principper. Når denne identificering er foretaget, er det ikke nødvendigt at udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af bstanden.

IV. ANDEN LOVGIVNING

17. Er de humanitære aktører forpligtede til at overholde EU's sanktioner vedrørende international terrorisme og EU's sanktioner vedrørende situationen i Syrien, når de yder støtte til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja.

EU's sanktioner mod international terrorisme²⁶ er meget begrænsede for så vidt angår Iran og er kun rettet mod nogle få iranske personer og enheder. Hvis disse personer og enheder bliver involveret i en transaktion, finder de specifikke restriktioner i EU's sanktioner mod international terrorisme anvendelse. I et sådant tilfælde kan det være nødvendigt med yderligere specifik vejledning fra den relevante nationale kompetente myndighed.

EU's sanktioner vedrørende situationen i Syrien²⁷ er også rettet mod tre iranske personer og én iransk enhed. Disse sanktioner finder anvendelse, uanset i hvilket land den humanitære aktør udøver sine aktiviteter. De relevante forbud, som adskiller sig fra dem, der er fastsat i Iranforordningerne, behandles i et særligt afsnit i denne vejledning.

18. USA's sanktioner mod Iran forbyder en række tiltag, der er tilladt af EU. Bør de humanitære aktører, der er underlagt en medlemsstats jurisdiktion, overholde disse tredjelandssanktioner?

Nej. Humanitære aktører, der er underlagt en medlemsstats jurisdiktion, skal kun overholde EU's sanktioner. Faktisk er der forbud mod, at de overholder visse amerikanske sanktioner mod Iran.

En række af USA's sanktioner mod Iran har eksterritorial anvendelse. Det betyder, at de skal have virkninger uden for USA's område, og at de søger at regulere adfærd hos økonomiske aktører i EU, som ikke har nogen væsentlig tilknytning til USA. EU anerkender imidlertid ikke den eksterritoriale anvendelse af love vedtaget af tredjelande og anser en sådan anvendelse for at være i strid med folkeretten.

Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 ("statutten om spærring")²⁸ beskytter EU-borgere, der er involveret i lovlig (dvs. i overensstemmelse med EU-retten) international handel med og/eller kapitalbevægelse bl.a. i forhold til Iran, samt dertil knyttede kommercielle

²⁶ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70). Rådet gennemgår og ændrer listen over de personer, grupper og enheder, som denne forordning finder anvendelse på. Den seneste udgave af listen er bilag til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1128 af 30. juli 2020 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2020/19 (EUT L 247 af 31.7.2020, s. 1) (EUT L 8I af 14.1.2020, s. 1).

²⁷ Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16 af 19.1.2012, s. 1).

²⁸ Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1).

aktiviteter, mod virkningerne af de udenlandske love, der er anført i bilaget hertil, herunder visse amerikanske sanktioner mod Iran. Det sker ved at ophæve virkningen i EU af enhver udenlandsk retsafgørelse baseret på de udenlandske love i bilaget og ved at give EU-personer mulighed for at få erstatning ved en domstol for skader forårsaget af den eksteritoriale anvendelse af disse udenlandske love.

Statutten om spærring forbyder samtidig EU-personer at overholde ethvert krav eller forbud baseret på de love, der er fastsat i bilaget hertil. EU-personer, hvis økonomiske og finansielle interesser påvirkes af den eksteritoriale anvendelse af disse love, er forpligtet til at underrette Europa-Kommissionen²⁹.

Nærmere oplysninger om rettigheder og forpligtelser i henhold til statutten om spærring findes på en særlig webside³⁰.

²⁹ [RELEX-SANCTIONS @ec.europa.eu](mailto:RELEX-SANCTIONS@ec.europa.eu).

³⁰ <https://ec.europa.eu/info/blocking-statute>.

NICARAGUA

HENVISNINGER TIL RETSAKTER OG VEJLEDNING

- Rådets forordning (EU) 2019/1716 af 14. oktober 2019 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Nicaragua³¹ ("Nicaraguaforordningen").

EU's sanktioner mod Nicaragua blev indført som reaktion på de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder i Republikken Nicaragua af sikkerhedsstyrker og regeringsvenlige væbnede grupper, der har været involveret i undertrykkelse af politiske modstandere, demonstranter, uafhængige medier og civilsamfundsorganisationer. Formålet med EU's sanktioner mod Nicaragua er at ændre Nicaraguas regerings undertrykkende politik og forebygge en yderligere forværring af menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Nicaragua og bidrage til fredelige forhandlinger som en løsning på den aktuelle politiske krise.

Sanktionerne i Nicaraguaforordningen omfatter indefrysning af aktiver og et forbud mod at stille pengemidler eller aktiver direkte eller indirekte til rådighed for eller til gavn for de personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og til skade for demokratiet og retsstatsprincippet i Republikken Nicaragua, samt personer med tilknytning til disse. Der er fastsat en række undtagelser, herunder især til humanitære formål. I betragtning af den fortsat alvorlige situation i Nicaragua blev det første sæt af udpegede personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af aktiver, vedtaget den 4. maj 2020³².

Sanktionerne i Nicaraguaforordningen omfatter ikke lægemidler, medicinsk udstyr og lægehjælp, der ydes til den brede befolkning. Medicinsk udstyr, herunder ilt, åndedrætsværn, personlige værnemidler og respiratorer samt lægemidler og andre medicinske artikler, der er nødvendige for at bekæmpe covid-19-pandemien, er således ikke underlagt restriktioner for eksport, levering, finansiering eller brug i Nicaragua.

Desuden er de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i Nicaraguaforordningen, målrettede, har klare målsætninger og er rettet mod specifikke personer, der primært har relation til den nationale retshåndhævelse (det nicaraguanske nationale politi eller "NNP"), Nicaraguas fængselsvæsen, eller som rådgiver for Nicaraguas præsident. Det er derfor meget usandsynligt, at EU's restriktive foranstaltninger kan gribe forstyrrende ind i den humanitære bistand til bekæmpelse af covid-19-pandemien, der er rettet mod nødlidende personer i Nicaragua.

I særlige og meget begrænsede tilfælde kan eksport, levering eller finansiering af varer, som humanitære aktører behøver, ikke desto mindre påvirkes indirekte af indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer tilhørende visse personer, enheder og organer ("udpegede personer"), som tilfældigvis er involveret i de pågældende transaktioner.

³¹ EUT L 262 af 15.10.2019, s. 1.

³² Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/606 om gennemførelse af forordning (EU) 2019/1716 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Nicaragua (EUT L 139I af 4.5.2020, s. 1).

Som hovedregel **giver EU's sanktioner mod Nicaragua mulighed for, at der stilles pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, hvis disse pengemidler eller økonomiske ressourcer er nødvendige udelukkende med henblik på at yde humanitær nødhjælp, med forbehold af tilladelseskrav (jf. afsnit I).**

Hjælpeaktiviteter, der er nødvendige for at understøtte leveringen af medicinsk udstyr (f.eks. transport af medicinsk udstyr, valutaomregning og oplagring), er i princippet tilladt, med forbehold af ovennævnte betingelser.

I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER³³

1. Kan ydelse af humanitær bistand i form af fødevarer, lægemidler, medicinsk udstyr, desinfektionsmidler, lægehjælp og andre medicinske artikler samt etablering af midlertidige medicinske infrastrukturer, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien i Nicaragua, betegnes som tilvejebringelse af ressourcer, der er "nødvendige til humanitære formål"?

Ja, ydelse af humanitær bistand i den form, der er angivet under spørgsmål 1, kan betegnes som tilvejebringelse af ressourcer, der er "nødvendige til humanitære formål".

2. Må humanitære aktører have kontakt med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at yde humanitær bistand til civilbefolkningen i Nicaragua i forbindelse med covid- 19-pandemien?

Ja. Humanitære aktører kan samarbejde med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at tilrettelægge ydelsen af humanitær bistand på en sikker og effektiv måde.

Som hovedregel giver Nicaraguaforordningens artikel 6, stk. 1, mulighed for, at der stilles pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, hvis sådanne pengemidler eller økonomiske ressourcer er nødvendige udelukkende med henblik på humanitære formål, som f.eks. levering eller lette levering af bistand, herunder beholdninger af lægemidler. Humanitære aktører skal indhente en forhåndstilladelse hos den nationale kompetente myndighed, inden de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed for de udpegede personer.

3. Hvordan kan de humanitære aktører sikre, at de ikke stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, enheder eller organer, når de yder støtte til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Humanitære aktører bør have indført de påkrævede procedurer til at foretage den nødvendige kontrol for at sikre, at partnere, der er involveret i leveringen af humanitær bistand, ikke er omfattet af EU's sanktioner. I forbindelse med bistand til bekæmpelsen af udbredelsen af covid-19 i Nicaragua bør der lægges særlig vægt på de udpegede personer i kritiske stillinger i sundhedssektoren eller inden for politiet (f.eks. NNP), som på et

³³ Bilag I til Nicaraguaforordningen indeholder en liste over personer, der er udpeget i forbindelse med EU's sanktioner. Denne liste fremgår også af EU's sanktionskort (<https://www.sanctionsmap.eu/>) og databasen over finansielle sanktioner (<https://webgate.ec.europa.eu/fsd/fsf>), som begge frit kan tilgås af de humanitære aktører. Disse lister ajourføres løbende. Den officielle kilde til EU-retten er EU-Tidende, der har forrang, hvis der er uoverensstemmelser.

givet tidspunkt kan være involveret i den humanitære indsats (f.eks. af sikkerhedshensyn). Humanitære aktører bør også sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer, herunder medicinsk udstyr, ikke omdirigeres af udpegede personer. Dette indebærer, at der tages de fornødne forholdsregler og foretages de fornødne kontroller for at sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer ikke bliver beslaglagt af disse personer, og at de medicinske artikler anvendes til de tiltænkte humanitære formål.

Humanitære aktører — navnlig dem, der er tættest på eksterne partnere og underleverandører — bør indsamle så mange oplysninger, som de med rimelighed kan, og gøre deres partnere opmærksomme på, helst ved kontraktmæssig aftale, at pengemidler eller økonomiske ressourcer ikke må stilles til rådighed for udpegede personer eller til deres fordel.

Ifølge Nicaraguaforordningens artikel 10, stk. 2, medfører humanitære aktørers overtrædelser af de restriktive foranstaltninger i forordningen ikke nogen form for retligt ansvar, hvis de pågældende personer ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at deres handlinger ville være i strid med de pågældende forbud. EU's sanktioner burde således ikke føre til overopfyldelse. Og de bør vel at mærke ikke fortolkes således, at de kræver, at de humanitære aktører gør en urealistisk indsats for at indsamle beviser eller modbeviser.

Hvis en udpeget person tilfældigvis er involveret i en humanitær transaktion, indebærer dette ikke automatisk, at transaktionen skal opgives. Nicaraguaforordningen indeholder en række vigtige dispensationer, der muliggør, at sådanne transaktioner kan gennemføres, dog med forbehold af eventuel forudgående tilladelse fra de nationale kompetente myndigheder. Jf. desuden afsnit I, navnlig spørgsmål 2, 5 og 6, samt spørgsmål 19.

I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører forhøre sig hos den relevante nationale kompetente myndighed³⁴, om deres procedurer er i overensstemmelse med antiomgåelsesklausulen i Nicaraguaforordningen³⁵. De nationale kompetente myndigheder bør i denne henseende give de humanitære aktører entydig og rettidig vejledning.

4. Kan lægemidler, medicinsk udstyr, desinfektionsmidler og beskyttelsesudstyr betegnes som "økonomiske ressourcer"?

Ja. Ifølge definitionen i Nicaraguaforordningen forstås der ved "økonomiske ressourcer" aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, og såvel løsøre som fast ejendom, *"som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser"*³⁶. Hvis der leveres hele sendinger med lægemidler, medicinsk udstyr og desinfektionsmidler til en udpeget person, får vedkommende dermed mulighed for at sælge varerne og derigennem skaffe sig pengemidler, så vil dette være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person. Der kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed for at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person.

³⁴ Bilag II til Nicaraguaforordningen indeholder lister over de nationale kompetente myndigheder.

³⁵ Nicaraguaforordningens artikel 9.

³⁶ Nicaraguaforordningens artikel 1, litra d).

Men hvis ovennævnte varer kun leveres stykvis til en udpeget person til dennes eget brug eller beskyttelse, vil dette ikke være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for vedkommende. Derudover indeholder Nicaraguaforordningen dispensationsmuligheder, der giver de nationale kompetente myndigheder mulighed for at tillade, at pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, hvis disse er nødvendige for at dække de basale behov hos de udpegede personer og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling for fødevarer, medicin og lægebehandling³⁷.

5. Kan ydelse af lægehjælp sidestilles med at "stille økonomiske ressourcer til rådighed" for udpegede personer?

Lægehjælp til personer, der er smittet med eller menes at være smittet med covid- 19, anses i princippet ikke for at have nogen iboende økonomisk værdi, som kan ombyttes til pengemidler eller økonomiske ressourcer. Dette udgør således ikke en økonomisk ressource, og en udpeget persons medvirken i ydelsen af en sådan lægehjælp vil derfor ikke være i strid med Nicaraguaforordningen.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 2. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, f.eks. hvis disse personer afkræver betaling fra modtagerne for den leverede tjenesteydelse eller erhverver økonomiske ressourcer til egen fordel i forbindelse med ydelsen af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 3.

6. Må humanitære aktører stille midler til rådighed for lokale organisationer i Nicaragua med henblik på at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand (f.eks. udpegede personer eller enheder med kompetence i sundhedssektoren eller personer inden for udpegede retshåndhævelsesmyndigheder), henvises der til spørgsmål 2. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 3.

II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER

7. Er det tilladt i henhold til Nicaraguaforordningen at sælge, levere, overføre eller eksportere varer og teknologier, der leveres til humanitære formål til at bekæmpe covid-19-pandemien?

Ja. EU's sanktioner i Nicaraguaforordningen er målrettede og er udelukkende rettet mod specifikke personer ved at indefryse deres aktiver og forbyde, at der stilles midler til rådighed for dem. Salg, levering, overførsel eller eksport af varer til Nicaragua er ikke begrænset. Det betyder, at EU's sanktioner som hovedregel ikke berører salg, levering, overførsel eller eksport af varer og teknologier til bekæmpelse af covid-19-pandemien. I denne forbindelse omfatter "varer og teknologier" bl.a. personlige værnemidler,

³⁷ Nicaraguaforordningens artikel 3, stk. 1, litra a).

respiratorer eller åndedrætsværn til medicinsk brug (vejrtrækningsapparater) og andet medicinsk udstyr til bekæmpelse af covid-19 samt covid-19-testsæt, såsom realtids revers transkriptase-PCR-sæt (qRT-PCR-sæt), lægemidler, desinfektionsmidler, rengøringsmidler eller kemikalier.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde for varer og teknologier, der er beregnet til humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 3.

III. ANDRE SPØRGSMÅL

8. Må europæiske banker åbne en ny bankkonto hos et nicaraguansk kredit- eller finansieringsinstitut for at støtte den humanitære bistand til bekæmpelse af covid-19-pandemien?

Ja. Bankvirksomhed med nicaraguanske banker er tilladt, forudsat at den nicaraguanske finansielle institution ikke er en enhed, der er opført i bilag I til Nicaraguaforordningen. Dette omfatter etableringen af nye korrespondentbankforbindelser og oprettelsen af nye joint ventures. Bankerne har også tilladelse til at åbne kontorer, filialer og dattervirksomheder i Nicaragua. Der er i øjeblikket ingen pengeinstitutter i Nicaragua, som er underlagt restriktive foranstaltninger.

9. Må EU-borgere tage til Nicaragua for at yde lægehjælp til bekæmpelse af covid-19-pandemien?

Ja. I princippet er der intet i Nicaraguaforordningen, der forbyder nogen at rejse til Nicaragua eller yde lægehjælp i landet.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 3.

10. Må humanitære aktører købe brændstof, leje køretøjer eller anvende private transporttjenester i Nicaragua til at transportere medicinsk udstyr til eller inden for Nicaragua til at bekæmpe covid-19-pandemien?

Ja. Der er intet i Nicaraguaforordningen, der forhindrer humanitære aktører i at købe brændstof i Nicaragua.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 3.

11. Må humanitære aktører medvirke ved flytningen af personer, der er ramt af covid-19-pandemien, til andre steder i eller uden for Nicaragua?

Ja.

For det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person befinder sig i en forsyningskæde, der fører til flytning af personer, der er ramt af covid-19, f.eks. et udpeget NNP-medlem eller en person, der handler på deres vegne, kan dispensationen i Nicaraguaforordningens

artikel 6, stk. 1, finde anvendelse. Denne dispensation fastsætter, at pengemidler og økonomiske ressourcer på visse betingelser kan stilles til rådighed for udpegede personer, hvis sådanne pengemidler eller økonomiske ressourcer er nødvendige til humanitære formål, herunder udtrykkeligt til evakueringer fra Nicaragua. Hertil kræves der en forhåndstilladelse fra den kompetente nationale myndighed.

12. Må humanitære aktører finansiere eller deltage i opførelse af midlertidige hospitaler, sanitære installationer eller midlertidige infrastrukturer til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja. Jf. desuden spørgsmål 1.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i opførelsen og/eller drager økonomisk fordel heraf, henvises der til spørgsmål 2. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den udpegede person opkræver et gebyr for at give adgang til den midlertidige infrastruktur eller beholder besiddelsen af sidstnævnte efter, at krisen forårsaget af covid- 19-pandemien er overstået.

13. Må humanitære aktører yde humanitær bistand, hvis dette kun kan gøres gennem udpegede personer?

Humanitære aktører skal altid søge at finde løsninger, der ikke er i strid med EU's sanktioner, og skal anvende de eksisterende dispensationer i henhold til Nicaraguaforordningen, når de ønsker at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person. Humanitære aktører er således forpligtet til kanalisere humanitær bistand via personer, der ikke er udpeget i henhold til Nicaraguaforordningen. I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder. Det er imidlertid meget usandsynligt i den foreliggende sag i betragtning af den målrettede karakter af de restriktive foranstaltninger i Nicaraguaforordningen, udpegelsernes type og begrænsede antal og de særlige dispensationer i tilknytning til humanitære formål, hvis de nuværende retningslinjer følges nøje.

IV. PROCEDUREMÆSSIGE SPØRGSMÅL

14. Hvad betyder udtrykket "dispensation"?

Dispensationer er udtrykkelige undtagelser, der er fastsat i retsakterne, hvorved en begrænset (forbudt) foranstaltning er tilladt under særlige omstændigheder, forudsat at den er godkendt af den nationale kompetente myndighed³⁸. Hvis der ikke foreligger en sådan tilladelse, kan foranstaltningen ikke gennemføres på lovlig vis. Når det specifikt drejer sig om artikel 6 i Nicaraguaforordningen, skal foranstaltningens formål være af humanitær karakter.

15. Godtages fælles ansøgninger, f.eks. én ansøgning fra flere humanitære aktører, eller én ansøgning til flere nationale kompetente myndigheder på samme tid?

³⁸ En dispensation vil typisk være formuleret som følger: "*Uanset forbuddene i artikel [...] kan de kompetente myndigheder på de vilkår og betingelser, de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til [...]*".

Hvis et humanitært projekt til bekæmpelse af covid- 19-pandemien kræver, at der indgives flere anmodninger om dispensation til én eller flere nationale kompetente myndigheder, bør det af hensyn til effektiviteten være muligt at indgive én enkelt ansøgning til alle relevante nationale kompetente myndigheder.

Hvis et humanitært projekt kræver, at flere humanitære aktører ansøger om dispensation, bør det ligeledes være muligt at indgive en fælles ansøgning. Donorer, banker, internationale organisationer og NGO'er, der er involveret i et humanitært projekt, bør samarbejde om at udveksle oplysninger med henblik på at indsamle den dokumentation, som de nationale kompetente myndigheder behøver for til at give tilladelsen.

Under de aktuelle ekstraordinære omstændigheder opfordres de nationale kompetente myndigheder til at oprette et kontaktpunkt for dispensation af humanitære årsager i forbindelse med bekæmpelse af covid- 19-pandemien. I betragtning af sagens hastende karakter bør de nationale kompetente myndigheder samarbejde om at give rettidige og ensartede svar på sådanne anmodninger. Kommissionen er rede til at støtte de nationale kompetente myndigheder i deres bestræbelser.

16. Kan de nationale kompetente myndigheder udstede generelle tilladelser, eller skal de humanitære aktører ansøge om en tilladelse for hver aktivitet?

En national kompetent myndighed kan bevilge dispensation fra enhver EU-sanktion af et begrænset antal grunde, som myndigheden skal efterprøve i hvert enkelt tilfælde.

følge Nicaraguaforordningen kan nationale kompetente myndigheder udstede tilladelser "*på de vilkår og betingelser, de skønner hensigtsmæssige*", når frigivelse eller overdragelse af visse indefrosne pengemidler eller ressourcer eller tilrådighedsstillelsen heraf over for udpegede personer er nødvendig af humanitære hensyn.

Det er op til den relevante nationale kompetente myndighed at afgøre, om den i tilfælde af identiske tilbagevendende aktiviteter/transaktioner, hvis betingelser er kendt på forhånd, er i stand til at give en enkelt tilladelse, der omfatter flere aktiviteter/transaktioner (f.eks. for identiske transaktioner godkendt i sendinger, forudsat at der foretages en individuel vurdering af disse sendinger, og at tilsynet med resultaterne kan sikres), eller om de skal godkendes enkeltvis. Kommissionen opfordrer de nationale kompetente myndigheder til at overveje, om én enkelt tilladelse under de aktuelle ekstraordinære omstændigheder kan lette ydelsen af humanitær bistand til personer, der er ramt af covid- 19-pandemien. Når de giver en tilladelse, kan de nationale kompetente myndigheder vælge at opstille betingelser for at sikre, at undtagelsen ikke forpurrer eller omgår målet med sanktionerne.

17. Hvordan kan de humanitære aktører anmode om dispensation til at gennemføre et projekt eller en transaktion, der genstand for restriktioner, hvis formålet er at yde bistand til personer, der er berørt af covid- 19-pandemien?

Enhver humanitær operatør, der er involveret i ydelse af humanitær bistand, kan anmode om dispensation. Gennemførelsespartnerne vil normalt have det bedste forudsætninger for at indsamle de nødvendige oplysninger. Alle andre aktører, heriblandt donorer og banker, bør samarbejde med ansøgeren om at lette indsamling og udveksling af oplysninger.

Humanitære aktører skal henvende sig til dén nationale kompetente myndighed, som de har tættest tilknytning til, jf. bilag II til Nicaraguaforordningen. De bør søge vejledning

hos den nationale kompetente myndighed for at få afklaret, hvilke dokumenter der kræves for at få bevilget dispensation i det konkrete tilfælde.

Jf. desuden spørgsmål 15 om fælles ansøgninger.

18. Hvordan kan de humanitære aktører hurtigt få bevilget dispensation, hvis situationen på stedet kræver det?

Humanitære aktører, der ønsker en hurtig dispensation, bør i deres ansøgning klart påpege, hvor meget det haster, og gøre rede for de tilgrundliggende årsager. Jo mere komplet en ansøgning er, desto lettere og hurtigere vil en national kompetent myndighed kunne behandle den. Erklæringer fra donorer, støtteerklæringer fra andre myndigheder og lignende dokumenter kan også vedlægges ansøgningen for at gøre det lettere for den nationale kompetente myndighed at behandle ansøgningen. Humanitære aktører skal indhente den relevante tilladelse, inden de påbegynder deres humanitære projekt til bekæmpelse af covid- 19-pandemien.

For at fremskynde processen bør de humanitære aktører have kontakt med og søge vejledning hos den nationale kompetente myndighed, inden ansøgningen indgives.

Ensartet vejledning i hele EU er af afgørende betydning for at sikre, at de humanitære aktører i EU er i stand til at operere. Kommissionen er rede til at støtte de nationale kompetente myndigheder i deres bestræbelser og til at skabe en fælles platform til offentliggørelse af myndighedernes retningslinjer.

19. Bør humanitære aktører udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af humanitær bistand?

Nej. Ifølge den humanitære folkeret samt artikel 214, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de humanitære principper om medmenneskelighed, upartiskhed, uafhængighed og neutralitet, skal humanitær bistand ydes uden forskelsbehandling. De humanitære aktører skal identificere nødlidende personer på grundlag af disse principper. Når denne identificering er foretaget, er det ikke nødvendigt at udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af bistanden.

SYRIEN

HENVISNINGER TIL RETSAKTER OG VEJLEDNING

- Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien ("Syriensforordningen")³⁹
- Europa-Kommissionens dokument "Ofte stillede spørgsmål" om EU's restriktive foranstaltninger i Syrien⁴⁰.

EU's sanktioner mod Syrien blev indført som reaktion på det syriske regimes voldelige undertrykkelse af fredelige protester, bl.a. ved brug af kemiske våben og skarp ammunition, hvilket medførte adskillige dræbte og sårede demonstranter, samt vilkårlige fængslinger. Sanktionerne i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 består af en række sektorbestemte restriktioner, deriblandt et forbud mod at eksportere varer eller teknologi, der kan anvendes til intern undertrykkelse, herunder kemikalier, der anvendes til kemisk krigsførelse, og et forbud mod lokalt indkøb og import af olieprodukter. Der er fastsat en række undtagelser, navnlig til humanitære formål. EU's sanktioner er rettet mod specifikke personer og specifikke sektorer i den syriske økonomi, og dermed er størstedelen af sektorerne, deriblandt fødevarer og lægemidler, slet ikke er omfattet af EU's sanktioner.

Sanktionerne i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 omfatter individuelle udpegelser, hvilket indebærer indefrysning af aktiver tilhørende personer og enheder, der er ansvarlige for den voldelige undertrykkelse af civilbefolkningen, personer, der drager fordel af eller støtter regimet, ministre og højtstående medlemmer af de syriske væbnede styrker. Der er pr. 17. februar 2020 blevet udpeget 277 personer og 71 enheder. Disse lister fremgår også af EU's sanktionskort⁴¹ og databasen over finansielle sanktioner⁴², som begge frit kan tilgås online.

I betragtning af den betydelige tilstedeværelse af terrorgrupper i dele af Syrien er EU's sanktioner mod international terrorisme i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1267 og 1373 også relevante i denne sammenhæng⁴³. EU har ligeledes vedtaget sanktioner

³⁹ EUT L 16 af 19.1.2012, s. 1.

⁴⁰ https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en.

⁴¹ <https://www.sanctionsmap.eu/>.

⁴² <https://webgate.ec.europa.eu/fsd/fsf>.

⁴³ Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, (EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9). Rådets forordning (EU) 2016/1686 af 20. september 2016 om indførelse af yderligere restriktive foranstaltninger over for ISIL (Da'esh) og al-Qaeda og fysiske og juridiske personer, enheder eller organer, der er knyttet til dem (EUT L 255 af 21.9.2016, s. 1). Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70).

mod spredning og brug af kemiske våben⁴⁴, som i øjeblikket er rettet mod fem syriske personer ("EU's sanktioner vedrørende international terrorisme og kemiske våben").

Sanktionerne mod Syrien og EU's sanktioner vedrørende international terrorisme og kemiske våben omfatter ikke lægemidler, medicinsk udstyr og lægehjælp, der ydes til den brede befolkning. Medicinsk udstyr, herunder ilt, åndedrætsværn, personlige værnemidler og respiratorer samt lægemidler og andre medicinske artikler, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien, er ikke underlagt direkte restriktioner for eksport, levering, finansiering eller brug i Syrien.

I særlige tilfælde kan eksport, levering, finansiering eller brug af disse varer imidlertid påvirkes indirekte af andre restriktioner, såsom indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer tilhørende visse personer, enheder og organer, der er omfattet af EU's sanktioner ("udpegede personer"), som tilfældigvis er involveret i de pågældende transaktioner.

Som hovedregel giver sanktionerne mod Syrien mulighed for, at der stilles pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, hvis disse pengemidler eller økonomiske ressourcer er nødvendige udelukkende med henblik på at yde humanitær nødhjælp i Syrien eller bistand til civilbefolkningen der. Der vil i visse tilfælde kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed (se afsnit I).

Derudover kan de humanitære aktører også være nødt til at udføre hjælpeaktiviteter (f.eks. transport af medicinsk udstyr, valutaveksling, og oplagring), som kan blive påvirket af specifikke restriktioner (f.eks. forbud mod køb af olieprodukter i Syrien). **Sanktionerne mod Syrien indeholder også en række muligheder for dispensation, der på visse betingelser tillader sådanne hjælpeaktiviteter** (se afsnit II og III).

Nedenstående spørgsmål er blevet formuleret i samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, humanitære aktører og andre internationale interessenter siden begyndelsen af covid- 19-krisen.

I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER

1. Kan ydelse af humanitær bistand i form af fødevarer, lægemidler, medicinsk udstyr, desinfektionsmidler, lægehjælp og andre medicinske artikler samt etablering af midlertidige medicinske infrastrukturer, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien i Syrien, betegnes som "humanitær nødhjælp" eller "bistand til civilbefolkningen"?

Ja, ydelse af humanitær bistand i den form, der er angivet under spørgsmål 1, kan betegnes som "humanitær nødhjælp" eller "bistand til civilbefolkningen".

2. Må humanitære aktører have kontakt med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at yde humanitær bistand til civilbefolkningen i Syrien i forbindelse med covid- 19-pandemien?

⁴⁴ Rådets forordning (EU) 2018/1542 af 15. oktober 2018 om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben (EUT L 259 af 16.10.2018, s. 12).

Ja. Humanitære aktører kan samarbejde med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at tilrettelægge ydelsen af humanitær bistand på en sikker og effektiv måde.

Som hovedregel giver Syriensforordningens artikel 16a, stk. 2, mulighed for, at der stilles pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, hvis disse pengemidler eller økonomiske ressourcer er nødvendige udelukkende med henblik på at yde humanitær nødhjælp i Syrien eller bistand til den syriske civilbefolkning. Der kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed for at kunne gøre dette.

Syriensforordningen giver ligeledes humanitære aktører mulighed for i helt særlige, begrænsede tilfælde at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer uden forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed (se eksempelvis Syriensforordningens artikel 16a, stk. 1). Se spørgsmål 19 og spørgsmål 25.

3. Kan lægemidler, medicinsk udstyr, desinfektionsmidler og beskyttelsesudstyr betegnes som "økonomiske ressourcer"?

Ja. Ifølge definitionen i Syriensforordningen forstås der ved "økonomiske ressourcer" aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, og såvel løsøre som fast ejendom, *"som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser"*⁴⁵. Hvis der leveres hele sendinger med lægemidler, medicinsk udstyr og desinfektionsmidler til en udpeget person, får vedkommende dermed mulighed for at sælge varerne og derigennem skaffe sig pengemidler, så vil dette være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person. Dette kan være tilfældet, hvis der leveres medicinsk udstyr til udpegede personer i den syriske regering eller til udpegede personer, der driver sygehuse/klinikker. Der kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed for at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person, medmindre der på anden vis er andet er bevilget fritagelse.

Men hvis ovennævnte varer kun leveres stykvis til en udpeget person til dennes eget brug, vil dette ikke være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for vedkommende (jf. det lignende spørgsmål 6 i de ofte stillede spørgsmål om Syrien).

4. Kan ydelse af lægehjælp sidestilles med at "stille økonomiske ressourcer til rådighed" for udpegede personer?

Lægehjælp til personer, der er smittet med eller menes at være smittet med covid- 19, anses i princippet ikke for at have nogen iboende økonomisk værdi, som kan ombyttes til pengemidler eller økonomiske ressourcer. Dette udgør således ikke en økonomisk ressource, og en udpeget persons medvirken i ydelsen af en sådan lægehjælp vil derfor ikke være i strid med Syriensforordningen.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i ydelsen af lægehjælp og drager økonomisk fordel heraf, eksempelvis ved at afkræve betaling af patienten for lægehjælpen eller ved at erhverve sig økonomiske ressourcer til eget brug i forbindelse med ydelsen af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 2.

⁴⁵ Syriensforordningens artikel 1, litra f).

5. Må humanitære aktører stille midler til rådighed for lokale organisationer i Syrien med henblik på at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2 og spørgsmål 4. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 20.

II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER

6. Er det tilladt i henhold til sanktionerne mod Syrien at eksportere respiratorer eller åndedrætsværn til medicinsk brug (vejrtrækningsapparater)?

Ja. Respiratorer til medicinsk brug er i princippet ikke omfattet af eksportrestriktionerne i Syriensforordningen.

For så vidt angår åndedrætsværn, kan det imidlertid være nødvendigt at foretage en individuel vurdering af de tekniske karakteristika ved det pågældende produkt for at sikre, at det udelukkende er beregnet til medicinske formål, og ikke til militær virksomhed eller intern undertrykkelse. Dette skyldes, at der i sidstnævnte tilfælde (for åndedrætsværn) eventuelt kan kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed i medfør af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse, som omhandlet i Syriensforordningen⁴⁶.

For så vidt angår tekniske specifikationer, bør de humanitære aktører indhente oplysninger fra fabrikanten om, hvorvidt varen falder ind under anvendelsesområdet for forordningen om produkter med dobbelt anvendelse.

Den relevante nationale kompetente myndighed bør kontaktes i tvivlstilfælde.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2.

7. Er det tilladt i henhold til Syriensforordningen at levere andet medicinsk udstyr end respiratorer eller åndedrætsværn til at bekæmpe covid19-pandemien, herunder iltflasker?

Ja. I princippet er salg, levering, overførsel eller eksport til Syrien, finansiering eller brug af medicinsk udstyr ikke forbudt i henhold til Syriensforordningen.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, at en udpeget person erhverver økonomiske ressourcer gennem ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2.

⁴⁶ Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse. Se navnlig punkt 1A004.a i bilaget til forordningen om produkter med dobbelt anvendelse, jf. Syriensforordningens artikel 2d, som ændret ved artikel 1 i Rådets forordning (EU) nr. 697/2013 af 22. juli 2013 (EUT L 198 af 23.7.2013, s. 28).

8. Er det tilladt i henhold til Syriensforordningen at levere lægemidler, desinfektionsmidler, vaske- og rengøringsmidler eller kemikalier til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. I princippet forbyder EU's restriktive foranstaltninger, der er fastsat i Syriensforordningen, ikke salg, levering, overførsel, eksport, finansiering eller brug af lægemidler, sæbe, desinfektionsmidler (biocider), vaske- og rengøringsmidler eller kemikalier til medicinsk brug, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien.

Salg, levering, overførsel eller eksport til Syrien, finansiering eller brug af visse kemiske stoffer, der anvendes til desinfektion/rengøring, kræver imidlertid forudgående tilladelse fra en national kompetent myndighed i henhold til artikel 2b, fordi de også kan anvendes til intern undertrykkelse, herunder til kemisk krigsførelse. Dette gælder navnlig ethanol, isopropanol og natriumhypochlorit⁴⁷.

Der kræves tilladelse til salg, levering, overførsel eller eksport af ethanol, isopropanol og natriumhypochlorit i ren form eller i blandinger i bestemte høje koncentrationer ("koncentrationer af stoffer, som er underlagt begrænsninger")⁴⁸. For at få bevilget en sådan tilladelse skal de humanitære aktører påvise, at disse stoffer vil blive anvendt til at yde humanitær nødhjælp i forbindelse med bekæmpelsen af pandemien, og ikke til noget andet formål⁴⁹. De humanitære aktører kan søge vejledning hos den nationale kompetente myndighed om, hvilke oplysninger der kræves til støtte for ansøgningen om den pågældende tilladelse.

Desinfektionsmidler, håndsprit samt vaske- og rengøringsmidler i form af færdigvarer er altid blandinger. Disse færdigvarer indeholder dog typisk en lavere koncentration af ethanol, isopropanol og natriumhypochlorit end koncentrationer af stoffer, som er underlagt begrænsninger⁵⁰. I dette tilfælde kræves der ikke dispensation. Disse produkter kan derfor frit handles og leveres i forbindelse med humanitær bistand.

⁴⁷ Ethanol er et aktivstof, der anvendes til mange desinficeringsmidler (produkttype 1 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter). Isopropanol er for nylig taget i brug som alternativ til ethanol på grund af knaphed på ethanol. Natriumhypochlorit anvendes som biocid i vaske- og rengøringsmidler, der almindeligvis forekommer i flydende blegemidler. Salg, levering, overførsel eller eksport af ethanol, isopropanol og natriumhypochlorit, som er opført i bilag IX, indgang A1.004, er underlagt krav om tilladelse i henhold til Syriensforordningens artikel 2b. Ethanol anvendes til fremstilling af dialkyl-alkylphosphonater og vandfrit ethanol, som kan anvendes som opløsningsmidler i kemiske reaktioner til fremstilling af udgangsstoffer til kemiske våben (deriblandt sarin). Natriumhypochloritopløsninger kan anvendes til at udvinde chlorgas.

⁴⁸ Restriktionen gælder for blandinger i koncentrationer på 90 % eller derover (ethanol og natriumhypochlorit) og 95 % eller derover (isopropanol).

⁴⁹ I henhold til artikel 2b, stk. 2, udsteder den nationale kompetente myndighed ikke en tilladelse, hvis den har rimelig grund til at fastslå, at salg, levering, overførsel eller eksport af de pågældende stoffer er eller kan blive anvendt til intern undertrykkelse eller til fremstilling og vedligeholdelse af produkter, der kan anvendes til intern undertrykkelse.

⁵⁰ Koncentrationen af ethanol og isopropanol i desinfektionsmidler og i vaske- og rengøringsmidler er normalt 75 %. Blegemidler indeholder mindre end 10 % natriumhypochlorit — som regel omkring 5 %.

Der kræves heller ikke forudgående tilladelse for det lidet sandsynlige tilfælde, at disse færdigvarer indeholder ethanol, isopropanol og natriumhypochlorit i koncentrationer, der er lig med eller højere end koncentrationer, som er underlagt begrænsninger, forudsat at den humanitære operatør bl.a. kan garantere, at mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

1. ethanol, isopropanol og natriumhypochlorit kan ikke ekstraheres fra produktet eller anvendes til andre formål (det er ikke muligt at ekstrahere de kemikalier, der er underlagt begrænsninger, eller anvende dem til noget andet formål)⁵¹ eller
2. hvad angår ethanol og natriumhypochlorit er færdigvarerne forbrugervarer, der er pakket til detailsalg til personlig brug eller er pakket til individuel brug⁵².

For tekniske specifikationer for varerne bør de humanitære aktører indhente oplysninger fra fabrikanten, eventuelt med en erklæring om, at varen ikke er omfattet af den relevante restriktion i henhold til Syriensforordningen⁵³. I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører kontakte den nationale kompetente myndighed.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2.

9. Er det tilladt i henhold til Syriensforordningen at levere covid- 19-testsæt (qRT-PCR-sæt)?

Ja. EU's restriktive foranstaltninger, der er omhandlet i Syriensforordningen, forbyder ikke salg, levering, overførsel, eksport, finansiering eller brug af covid- 19-testsæt som f.eks. realtids revers transkriptase-PCR-sæt (qRT-PCR-sæt). De reagenser, der almindeligvis anvendes til qRT-PCR-sæt, er heller ikke underlagt nogen form for handelsrestriktioner i henhold til Syrienforordningen. Hvis den humanitære operatør har grund til at tro, at de reagenser, der leveres af qRT-PCR-sæt, ikke er de almindeligt anvendte, bør denne anmode fabrikanten om at bekræfte, at disse reagenser ikke er omfattet af eksportrestriktioner i henhold til Syriensforordningen. Den nationale kompetente myndighed bør kontaktes ved behov for yderligere vejledning.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til levering af covid- 19-testsæt (qRT-PCR-sæt), henvises der til spørgsmål 2.

10. Er det tilladt i henhold til Syriensforordningen at stille personlige værnemidler til rådighed, som er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien?

⁵¹ Se den generelle note til bilag IX, som ændret ved artikel 3 i Rådets forordning (EU) nr. 509/2012 af 15. juni 2012 om ændring af forordning (EU) nr. 36/2012 (EUT L 156 af 16.6.2012, s. 10).

⁵² Se bilag IX til Syriensforordningen, som ændret ved artikel 1, nr. 11, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 697/2013 af 22. juli 2013 (EUT L 198 af 23.7.2013, s. 28). I henhold til nævnte artikel gælder denne betingelse ikke for forbrugervarer, der indeholder isopropanol.

⁵³ Navnlig punkt A1.004 i bilag IX til Syriensforordningen.

Ja. I princippet forbyder Syrienforordningen ikke salg, levering, overførsel, eksport, finansiering og brug af personlige værnemidler, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien.

Visse varer, der anvendes som personlige værnemidler i forbindelse med bekæmpelsen af covid- 19-pandemien, såsom masker, handsker og beskyttelsessko, kan også tilpasses til brug i krigssituationer for at beskytte mod biologiske agenser. Salg, levering, overførsel, eksport, finansiering eller brug af disse personlige værnemidler kræver forudgående tilladelse fra en national kompetent myndighed⁵⁴.

Humanitære aktører bør sikre, at personlige værnemidler, der er beregnet til salg, levering, overførsel, eksport, finansiering eller brug i bekæmpelsen af pandemien, ikke er tilpasset til brug i krigssituationer. I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører indhente den fornødne præcisering fra fabrikanten. Hvis der ikke desto mindre kræves tilladelse, fordi de personlige værnemidler er tilpasset til brug i krigssituationer ud over brug i civile sammenhænge, bør den humanitære aktør, der foretager eksporten, påvise over for den nationale kompetente myndighed, at den pågældende vare har et humanitært formål⁵⁵.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2.

III. ANDRE RESTRIKTIONER

11. Må europæiske banker åbne en ny bankkonto hos et syrisk kredit- eller finansieringsinstitut for at støtte den humanitære bistand til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja, med forbehold af en specifik anmodning om dispensation.

Under særlige omstændigheder gives der i Syriensforordningens artikel 25a mulighed for, at banker kan anmode den nationale kompetente myndighed om dispensation til at åbne en bankkonto hos et syrisk kredit- eller finansieringsinstitut med henblik på at yde bistand til den syriske civilbefolkning. Jf. desuden spørgsmål 23-24 i de ofte stillede spørgsmål om Syrien.

12. Må EU-borgere tage til Syrien for at yde lægehjælp til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. I princippet er der intet i Syriensforordningen, der forbyder nogen at rejse til Syrien eller yde lægehjælp i landet.

⁵⁴ Se navnlig punkt I.B.1A004, tabel A, del 1, i bilag IA til Syriensforordningen. Dette punkt omfatter bl.a. beskyttelsesdragter, handsker og sko, der er specielt udviklet eller modificeret til brug i krigssituationer.

⁵⁵ Syriensforordningens artikel 2a, stk. 2.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 2.

13. Må humanitære aktører købe brændstof i Syrien til at transportere medicinsk udstyr til eller inden for Syrien til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja, i medfør af Syriensforordningens artikel 6a.

Hvis de humanitære aktører modtager offentlig støtte fra EU eller en medlemsstat med henblik på at yde humanitær bistand i Syrien, kræves der i henhold til artikel 6a, stk. 1, ikke forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed for at købe det brændstof, der er nødvendigt for at kunne yde en sådan bistand. Hvis betalingen for brændstoffet i dette tilfælde går til en udpeget person, kan dette gøres uden tilladelse i henhold til forordningens artikel 16a, stk. 1.

Hvis de humanitære aktører ikke modtager midler fra EU eller en medlemsstat til at yde humanitær bistand i Syrien, kræves der forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed til at købe brændstoffet i henhold til forordningens artikel 16a, stk. 2. Hvis betalingen for brændstoffet i dette tilfælde går til en udpeget person, kræves der tilladelse i henhold til forordningens artikel 16a, stk. 2 (jf. desuden spørgsmål 18 i de ofte stillede spørgsmål om Syrien). I sidstnævnte tilfælde bør de humanitære aktører, når de henvender sig til den nationale kompetente myndighed, angive, om de har brug for at købe olie ved forskellige lejligheder (f.eks. mindre køb fra benzinstationer), eller om de forestiller sig et engangskøb (f.eks. optankning af en lastbil, inden den forlader Syrien). Mens generelle fritagelser ikke er tilladt, gives der i Syriensforordningens artikel 6a, stk. 2, mulighed for, at de nationale kompetente myndigheder kan bevilge almen dispensation for identiske tilbagevendende operationer.

Jf. desuden spørgsmål 18 om fælles ansøgninger og spørgsmål 19 om almen dispensation.

Jf. desuden spørgsmål 16-18 i de ofte stillede spørgsmål om Syrien.

14. Hvis import af medicinske artikler til Syrien til bekæmpelse af covid- 19-pandemien pålægges skatter og importafgifter, må de humanitære aktører betale disse til den syriske regering?

Ja, hvis der ikke findes andre måder at yde humanitær bistand på til civilbefolkningen i Syrien i forbindelse med covid- 19-pandemien.

Hvis betalingen skal foretages til eller indirekte vil gavne en udpeget person, hvilket i dette tilfælde er højst sandsynligt, forudsætter det eventuelt en dispensation fra den nationale kompetente myndighed. Jf. desuden spørgsmål 2.

15. Må humanitære aktører evakuere personer, der er ramt af covid- 19-pandemien, til andre steder i eller uden for Syrien?

Ja.

Hvis aktiviteten eksempelvis indebærer at købe brændstof eller stille midler til rådighed for en udpeget person⁵⁶, kan der eventuelt kræves dispensation. Se spørgsmål 13.

Der gøres opmærksom på, at det er tilladt at anskaffe jetbrændstof til udpegede syriske luftfartsselskaber med det formål at evakuere personer, der er berørt af pandemien, i henhold til Syriensforordningens artikel 7a, stk. 5, litra b).

16. Må humanitære aktører finansiere eller deltage i opførelse af midlertidige hospitaler, sanitære installationer eller midlertidige infrastrukturer til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja. Jf. desuden spørgsmål 1.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i opførelsen og/eller drager økonomisk fordel heraf, henvises der til spørgsmål 2. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den udpegede person opkræver et gebyr for at give adgang til den midlertidige infrastruktur eller beholder besiddelsen af sidstnævnte efter, at krisen forårsaget af covid- 19-pandemien er overstået.

17. Må humanitære aktører yde humanitær bistand, hvis dette kun kan gøres gennem udpegede personer?

Humanitære aktører bør gøre brug af de eksisterende undtagelser i henhold til Syriensforordningen. I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand imidlertid ikke forhindres af EU's restriktive foranstaltninger, hvis der ikke findes andre muligheder. Det er dog usandsynligt, at dette er tilfældet i Syrien, idet sanktionerne mod Syrien rummer vidtgående muligheder for dispensation for humanitære aktiviteter, forudsat at nærværende retningslinjer følges nøje.

IV. PROCEDUREMÆSSIGE SPØRGSMÅL

18. Godtages fælles ansøgninger, f.eks. én ansøgning fra flere humanitære aktører, eller én ansøgning til flere nationale kompetente myndigheder på samme tid?

Hvis et humanitært projekt til bekæmpelse af covid- 19-pandemien kræver, at der indgives flere ansøgninger om dispensation **til én eller flere nationale kompetente myndigheder**, bør det af hensyn til effektiviteten være muligt at indgive én enkelt ansøgning til alle relevante nationale kompetente myndigheder.

Hvis et humanitært projekt kræver, at **flere humanitære aktører ansøger** om dispensation, bør det ligeledes være muligt at indgive en fælles ansøgning. Donorer, banker, internationale organisationer og NGO'er, der er involveret i et humanitært projekt, bør samarbejde om at udveksle oplysninger med henblik på at indsamle den dokumentation, som de nationale kompetente myndigheder behøver for til at give tilladelsen.

Under de aktuelle ekstraordinære omstændigheder **opfordres de nationale kompetente myndigheder til at oprette et kontaktpunkt for dispensation af humanitære årsager i forbindelse med bekæmpelse af covid- 19-pandemien**. I betragtning af sagens

⁵⁶ Se f.eks. punkt 50, del B, bilag II (Syrian Arab Airlines).

hastende karakter bør de nationale kompetente myndigheder samarbejde om at give rettidige og ensartede svar på sådanne anmodninger. Kommissionen er rede til at støtte de nationale kompetente myndigheder i deres bestræbelser.

19. Kan de nationale kompetente myndigheder udstede generelle tilladelser, eller skal de humanitære aktører ansøge om en tilladelse for hver aktivitet?

En national kompetent myndighed kan bevilge dispensation fra enhver EU-sanktion af et begrænset antal grunde, som myndigheden skal efterprøve i hvert enkelt tilfælde.

Syriensforordningen giver udtrykkeligt de nationale kompetente myndigheder mulighed for at udstede generelle tilladelser ("*på de **generelle** og **specifikke** vilkår og betingelser, som de skønner hensigtsmæssige*") i følgende to tilfælde: ved tilrådighedsstillelse af visse pengemidler eller ressourcer for udpegede personer i forbindelse med humanitære aktiviteter i henhold til artikel 16a, stk. 2, og ved køb af olieprodukter i Syrien til de nævnte aktiviteter, jf. artikel 6a, stk. 2.

I forbindelse med identiske løbende aktiviteter/transaktioner, hvor betingelserne er kendt på forhånd, er de op til den relevante nationale kompetente myndighed at afgøre, om den ønsker at give en enkelt tilladelse, der dækker alle aktiviteterne/transaktionerne, eller foretrækker at godkende dem én ad gangen. Kommissionen opfordrer de nationale kompetente myndigheder til at overveje, om én enkelt tilladelse under de aktuelle ekstraordinære omstændigheder kan lette ydelsen af humanitær bistand til personer, der er ramt af covid- 19-pandemien. Når de giver en tilladelse, kan de nationale kompetente myndigheder vælge at opstille betingelser for at sikre, at undtagelsen ikke forpurrer eller omgår målet med sanktionerne.

20. Hvordan kan de humanitære aktører sikre, at de ikke stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, enheder eller organer, når de yder støtte til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Bilag II og IIa til Syriensforordningen indeholder listerne over personer, enheder og organer, der er udpeget i henhold til EU's restriktive foranstaltninger. Disse lister fremgår også af EU's sanktionskort⁵⁷ og databasen over finansielle sanktioner⁵⁸, som begge frit kan tilgås af de humanitære aktører. Disse lister ajourføres løbende.

Humanitære aktører bør allerede have indført de påkrævede procedurer til at foretage den nødvendige kontrol for at sikre, at partnere, der er involveret i leveringen af humanitær bistand, ikke er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger. I forbindelse med bistanden til bekæmpelse af covid- 19 i Syrien bør der lægges særlig vægt på de udpegede personer, enheder og organer, der er knyttet til sundhedssektoren, både offentlige og private, samt logistiksektoren. De humanitære aktører bør også sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer, herunder medicinsk udstyr, ikke bliver omdirigeret af udpegede personer. Dette indebærer at tage de fornødne forholdsregler og foretage de fornødne kontroller for at sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer ikke bliver beslaglagt af disse personer (f.eks. udpegede medlemmer af de syriske væbnede styrker).

⁵⁷ <https://www.sanctionsmap.eu/>.

⁵⁸ <https://webgate.ec.europa.eu/fsd/fsf>.

Humanitære aktører — navnlig dem, der er tættest på eksterne partnere og underleverandører — bør indsamle så mange oplysninger, som de med rimelighed kan, og gøre deres partnere opmærksomme på, helst ved kontraktmæssig aftale, at pengemidler eller økonomiske ressourcer ikke må stilles til rådighed for udpegede personer eller til deres fordel. Brugen af hawala og andre uformelle pengeoverførselsmetoder er også omfattet af dette forbud.

Ifølge Syriensforordningens artikel 28 medfører overtrædelser af EU's restriktive foranstaltninger ikke nogen form for retligt ansvar, hvis overtræderen ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at vedkommendes handlinger ville være i strid med de pågældende forbud. EU's restriktive foranstaltninger burde således ikke føre til overopfyldelse. Og de bør vel at mærke ikke fortolkes således, at de kræver, at de humanitære aktører gør en urealistisk indsats for at indsamle beviser eller modbeviser.

Hvis en udpeget person tilfældigvis er involveret i en humanitær transaktion, indebærer dette ikke automatisk, at transaktionen skal opgives. Syriensforordningen indeholder en række vigtige undtagelser, der muliggør, at sådanne transaktioner kan gennemføres, i visse tilfælde dog med forbehold af eventuel forudgående tilladelse fra de nationale kompetente myndigheder. Jf. desuden afsnit I, navnlig spørgsmål 2, 4 og 5, samt spørgsmål 25.

I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører henvende sig til den relevante nationale kompetente myndighed for at undersøge, om deres procedurer er i overensstemmelse med antiomgåelsesklausulen for sanktionerne mod Syrien. De nationale kompetente myndigheder bør i denne henseende give de humanitære aktører rettidig og tydelig vejledning.

21. Hvordan kan de humanitære aktører anmode om dispensation til at gennemføre et projekt eller en transaktion, der genstand for restriktioner, hvis formålet er at yde bistand til personer, der er berørt af covid- 19-pandemien?

Enhver humanitær operatør, der er involveret i ydelse af humanitær bistand, kan anmode om dispensation. Gennemførelsespartnerne vil normalt have det bedste forudsætninger for at indsamle de nødvendige oplysninger. Alle andre aktører, heriblandt donorer og banker, bør samarbejde med ansøgeren om at lette indsamling og udveksling af oplysninger.

Humanitære aktører skal henvende sig til den nationale kompetente myndighed, som de har tættest tilknytning til, jf. bilag III til Syriensforordningen. De bør søge vejledning hos den nationale kompetente myndighed for at få afklaret, hvilke dokumenter der kræves for at få bevilget dispensation i det konkrete tilfælde.

Jf. desuden spørgsmål 18 om fælles ansøgninger.

22. Hvordan kan de humanitære aktører hurtigt få bevilget dispensation, hvis situationen på stedet kræver det?

Humanitære aktører, der ønsker en hurtig dispensation, bør i deres ansøgning klart påpege, hvor meget det haster, og gøre rede for de tilgrundliggende årsager. Jo mere komplet en ansøgning er, desto lettere og hurtigere vil den nationale kompetente myndighed kunne behandle den. Erklæringer fra donorer, støtteerklæringer fra andre myndigheder og lignende dokumenter kan også vedlægges ansøgningen for at gøre det lettere for den nationale kompetente myndighed at behandle ansøgningen. Humanitære

aktører skal indhente den relevante tilladelse, inden de påbegynder deres humanitære projekt til bekæmpelse af covid- 19-pandemien.

For at fremskynde processen bør de humanitære aktører have kontakt med og søge vejledning hos den nationale kompetente myndighed, inden ansøgningen indgives.

Ensartet vejledning i hele EU er af afgørende betydning for at sikre, at de humanitære aktører i EU er i stand til at operere. Kommissionen er rede til at støtte de nationale kompetente myndigheder i deres bestræbelser og til at skabe en fælles platform til offentliggørelse af myndighedernes retningslinjer.

23. Er de humanitære aktører forpligtede til at overholde EU's sanktioner vedrørende international terrorisme og kemiske våben, når de yder støtte til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja.

EU's sanktioner vedrørende international terrorisme og kemiske våben er rettet mod visse personer, som muligvis opererer i Syrien. Hvis disse personer bliver involveret i en transaktion, finder de specifikke restriktioner i EU's sanktioner mod international terrorisme og kemiske våben anvendelse. I et sådant tilfælde kræves der yderligere specifik vejledning fra den relevante nationale kompetente myndighed.

24. Hvad er forskellen mellem fritagelse og dispensation (under ét defineret som "undtagelser")?

Fritagelse betyder, at en restriktion ikke finder anvendelse, hvis den pågældende aktivitet har til formål at yde humanitær bistand. De humanitære aktører kan ufortøvet udføre den pågældende aktivitet. Dog bør de kunne påvise, at aktiviteten udføres til et specifikt humanitært formål.

Dispensation betyder, at en aktivitet, der er underlagt restriktioner (eller er forbudt), kun kan udføres, efter at den nationale kompetente myndighed har givet tilladelse, forudsat at formålet er at yde humanitær bistand⁵⁹.

25. Bør de humanitære aktører udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af humanitær bistand?

Nej. Ifølge den humanitære folkeret samt artikel 214, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de humanitære principper om medmenneskelighed, upartiskhed, uafhængighed og neutralitet, skal humanitær bistand ydes uden forskelsbehandling. De humanitære aktører skal identificere nødlidende personer på grundlag af disse principper. Når denne identificering er foretaget, er det ikke nødvendigt at udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af bistanden.

⁵⁹ En fritagelse vil typisk være formuleret som følger: "*Forbuddene i artikel [...] finder ikke anvendelse på [...]*". En dispensation vil typisk være formuleret som følger: "*Uanset forbuddene i artikel [...] kan de kompetente myndigheder på de vilkår og betingelser, de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til [...]*".

VENEZUELA

HENVISNINGER TIL RETSAKTER OG VEJLEDNING

- Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13. november 2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela ⁶⁰ ("Venezuelaforordningen).

Der blev ved Rådets forordning (EU) 2017/2063 indført EU-sanktioner over for Venezuela som reaktion på den fortsatte forværing af demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne i Venezuela. Formålet med EU's restriktive foranstaltninger er at fremme en troværdig og meningsfuld proces, der kan føre til en fredelig forhandlingsløsning. Foranstaltningerne kan ophæves afhængigt af udviklingen i situationen i landet, især i form af gennemførelse af troværdige og meningsfulde forhandlinger, der fører til inklusive, fair og troværdige forhold med hensyn til lovgivning og valg, respekt for de demokratiske institutioner og løsladelse af alle politiske fanger.

Sanktionerne i Venezuelaforordningen omfatter bl.a. en embargo på udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, indefrysning af aktiver, forbud mod direkte eller indirekte at stille midler eller aktiver til rådighed for eller til gavn for personer, enheder og organer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, og som undergraver demokratiet og retsstatsprincippet i Venezuela, samt personer med tilknytning til disse personer, enheder og organer. I lyset af den fortsatte alvorlige situation i Venezuela er der på nuværende tidspunkt udpeget 36 personer i henhold til Venezuelaforordningen⁶¹.

Sanktionerne i Venezuelaforordningen omfatter ikke lægemidler, medicinsk udstyr og lægehjælp, der ydes til den brede befolkning. Medicinsk udstyr, herunder ilt, åndedrætsværn, personlige værnemidler og respiratorer samt lægemidler og andre medicinske artikler, der er nødvendige for at bekæmpe covid- 19-pandemien, er således ikke underlagt restriktioner for eksport, levering, finansiering eller brug i Venezuela (jf. afsnit II). Endvidere er de restriktive foranstaltninger i Venezuelaforordningen målrettede, har tydelige formål og er rettet mod specifikke personer, der primært har tilknytning til de væbnede styrker, sikkerhedstjenesten, regeringen eller retssystemet. Det er derfor højst usandsynligt, at EU's restriktive foranstaltninger kan gribe forstyrrende ind i den humanitære bistand til bekæmpelse af covid-19-pandemien i Venezuela.

I særlige og meget begrænsede tilfælde kan eksport, levering eller finansiering af varer, som humanitære aktører behøver, ikke desto mindre påvirkes indirekte af indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer tilhørende visse personer, enheder og organer, der er omfattet af EU's sanktioner ("udpegede personer"), som tilfældigvis er involveret i de pågældende transaktioner.

Som hovedregel gør EU's sanktioner over for Venezuela det ikke muligt at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, selv om

⁶⁰ EUT L 295 af 14.11.2017, s. 21.

⁶¹ Jf. bilag IV og V til Venezuelaforordningen.

der findes en række dispensationsmuligheder (jf. afsnit I). I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder. Dette princip finder dog ikke anvendelse i den foreliggende sag på grund af den målrettede karakter af de restriktive foranstaltninger i Venezuelaforordningen samt typen og det begrænsede antal udpegelser.

Hjælpeaktiviteter, der er nødvendige for at understøtte leveringen af medicinsk udstyr (f.eks. transport af medicinsk udstyr, valutaomregning og oplagring), er også tilladt. Selv om det er usandsynligt, at disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for specifikke restriktioner, bør de humanitære aktører nøje kontrollere dem i forhold til denne note, inden de gennemføres, og de bør, hvis der er behov for det, søge vejledning hos de relevante kompetente nationale myndigheder.

I. FORBUD MOD AT STILLE PENGEMIDLER OG ØKONOMISKE RESSOURCER TIL RÅDIGHED FOR UDPEGEDE PERSONER⁶²

1. Må humanitære aktører have kontakt med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at yde humanitær bistand til civilbefolkningen i Venezuela i forbindelse med covid- 19-pandemien?

Ja. Humanitære aktører kan samarbejde med udpegede personer, hvis dette er nødvendigt for at tilrettelægge ydelsen af humanitær bistand på en sikker og effektiv måde.

Hvis en udpeget person således griber ind i en humanitær transaktion, indebærer dette ikke automatisk, at transaktionen skal opgives. Så længe der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for en udpeget person, forbyder Venezuelaforordningen ikke kontakt med disse personer.

2. Hvordan kan de humanitære aktører sikre, at de ikke stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, enheder eller organer, når de yder støtte til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Humanitære aktører bør have indført de påkrævede procedurer til at foretage den nødvendige kontrol for at sikre, at partnere, der er involveret i leveringen af humanitær bistand, ikke er omfattet af EU's sanktioner. I forbindelse med bistanden til bekæmpelse af covid19 i Venezuela bør der lægges særlig vægt på de udpegede personer i kritiske positioner med tilknytning til de venezuelanske væbnede styrker (den bolivarianske nationalgarde og den bolivarianske nationalhær) samt medlemmer af den venezuelanske regering, der opererer i den økonomiske eller industrielle sektor, og som kan blive involveret i humanitære aktiviteter. Humanitære aktører bør også sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer, herunder medicinsk udstyr, ikke omdirigeres af udpegede personer. Dette indebærer, at der tages de fornødne forholdsregler og foretages de fornødne kontroller for at sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer ikke bliver

⁶² Bilag IV og V til Venezuelaforordningen indeholder listerne over personer, enheder og organer, der er udpeget i henhold til EU's sanktioner. Disse lister fremgår også af EU's sanktionskort (<https://www.sanctionsmap.eu/>) og databasen over finansielle sanktioner (<https://webgate.ec.europa.eu/fsd/fsf>), som begge frit kan tilgås af de humanitære aktører. Disse lister ajourføres løbende. Den officielle kilde til EU-retten er EU-Tidende, der har forrang, hvis der er uoverensstemmelser.

beslaglagt af disse personer, og at de medicinske artikler anvendes til de tiltænkte humanitære formål.

Humanitære aktører — navnlig dem, der er tættest på eksterne partnere og underleverandører — bør indsamle så mange oplysninger, som de med rimelighed kan, og gøre deres partnere opmærksomme på, helst ved kontraktmæssig aftale, at pengemidler eller økonomiske ressourcer ikke må stilles til rådighed for udpegede personer eller til deres fordel.

Ifølge Venezuelaforordningens artikel 13, stk. 2, medfører humanitære aktørers overtrædelser af de restriktive foranstaltninger i forordningen ikke nogen form for retligt ansvar, hvis de pågældende personer ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at vedkommendes handlinger ville være i strid med de pågældende forbud. EU's sanktioner burde således ikke føre til overopfyldelse. Og de bør vel at mærke ikke fortolkes således, at de kræver, at de humanitære aktører gør en urealistisk indsats for at indsamle beviser eller modbeviser.

De humanitære aktører er forpligtet til at sikre, at deres humanitære bistand ydes gennem aktioner og personer, der ikke er underlagt restriktioner i henhold til Venezuelaforordningen. I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder (jf. desuden spørgsmål 12). Dette er dog usandsynligt i den foreliggende sag i betragtning af den målrettede karakter af udpegelserne i forbindelse med Venezuelaforordningen.

I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører henvende sig til den relevante nationale kompetente myndighed for at undersøge, om deres procedurer er i overensstemmelse med antiomgåelsesklausulen i Venezuelaforordningen⁶³. De nationale kompetente myndigheder bør i denne henseende give de humanitære aktører entydig og rettidig vejledning.

3. Kan lægemidler, medicinsk udstyr, desinfektionsmidler og beskyttelsesudstyr betegnes som "økonomiske ressourcer"?

Ja. Ifølge definitionen i Venezuelaforordningen forstås der ved "økonomiske ressourcer" aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, og såvel løsøre som fast ejendom, *"som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser"*⁶⁴. Hvis der leveres hele sendinger med lægemidler, medicinsk udstyr og desinfektionsmidler til en udpeget person, får vedkommende dermed mulighed for at sælge varerne og derigennem skaffe sig pengemidler, så vil dette være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person. Der kræves forudgående tilladelse fra den nationale kompetente myndighed for at stille økonomiske ressourcer til rådighed for eller til gavn for en udpeget person.

Men hvis ovennævnte varer kun leveres stykvis til en udpeget person til dennes eget brug eller beskyttelse, vil dette ikke være ensbetydende med at stille økonomiske ressourcer til rådighed for vedkommende. Derudover indeholder Venezuelaforordningen

⁶³ Venezuelaforordningens artikel 14.

⁶⁴ Venezuelaforordningens artikel 1, litra d).

dispensationsmuligheder, der giver de nationale kompetente myndigheder mulighed for at tillade, at pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, hvis disse er nødvendige for at dække basale behov hos de udpegede personer og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betalinger for fødevarer, medicin og lægebehandling⁶⁵.

4. Kan ydelse af lægehjælp sidestilles med at "stille økonomiske ressourcer til rådighed" for udpegede personer?

Lægehjælp til personer, der er smittet med eller menes at være smittet med covid- 19, anses i princippet ikke for at have nogen iboende økonomisk værdi, som kan ombyttes til pengemidler eller økonomiske ressourcer. Dette udgør således ikke en økonomisk ressource, og en udpeget persons medvirken i ydelsen af en sådan lægehjælp vil derfor ikke være i strid med Venezuelaforordningen.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, f.eks. hvis disse personer afkræver betaling fra modtagerne for den leverede tjenesteydelse eller erhverver økonomiske ressourcer til egen fordel i forbindelse med ydelsen af lægehjælp, henvises der til spørgsmål 2.

5. Må humanitære aktører stille midler til rådighed for lokale organisationer i Venezuela med henblik på at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand (f.eks. udpegede personer eller enheder med kompetence i Venezuelas regering), henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

II. IMPORT- OG EKSPORTRESTRIKTIONER⁶⁶

6. Er det tilladt i henhold til Venezuelaforordningen at sælge, levere, overføre eller eksportere varer og teknologier, der leveres til humanitære formål til at bekæmpe covid-19-pandemien?

Ja. EU's sanktioner i Venezuelaforordningen er målrettede og er udelukkende rettet mod specifikke personer ved at indefryse deres aktiver og forbyde, at der stilles midler til rådighed for dem. De forbyder endvidere salg, levering, overførsel eller eksport af visse former for telekommunikationsudstyr, -teknologi og -software samt udstyr, der anvendes til intern undertrykkelse⁶⁷. Disse restriktioner berører dog ikke salg, levering, overførsel

⁶⁵ Venezuelaforordningens artikel 9, stk. 1, litra a).

⁶⁶ Bilag I og II til Venezuelaforordningen indeholder listerne over de varer og teknologier, der er omfattet af EU's sanktioner.

⁶⁷ En detaljeret liste over varer, der ikke må sælges, leveres, overføres eller eksporteres til Venezuela, findes i bilag I og II til Venezuelaforordningen.

eller eksport af varer og teknologier til bekæmpelse af covid19-pandemien. I denne forbindelse omfatter "varer og teknologier" bl.a. respiratorer eller åndedrætsværn til medicinsk brug (vejrtrækningsapparater) og andet medicinsk udstyr til bekæmpelse af covid-19 samt covid- 19-testsæt, såsom realtids revers transkriptase-PCR-sæt (qRT-PCR-sæt), lægemidler, desinfektionsmidler, rengøringsmidler eller kemikalier.

Venezuelaforordningen forbyder eksport til landet af visse personlige værnemidler, der kan anvendes til intern undertrykkelse, såsom armerede beskyttelsesdragter og hjelme. Udstyr, der er specielt konstrueret med henblik på kravene til sikkerhed på arbejdspladsen, er dog udtrykkelig undtaget⁶⁸. Endvidere finder dette forbud ikke anvendelse på beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhelme, der midlertidigt eksporteres til Venezuela af den humanitære operatør udelukkende til dennes personlige brug⁶⁹. I tvivlstilfælde bør de humanitære aktører indhente den fornødne præcisering fra fabrikanten.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

III. ANDRE SPØRGSMÅL

7. Må banker i EU åbne en ny bankkonto hos et venezuelansk kredit- eller finansieringsinstitut for at støtte den humanitære bistand til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. Det er tilladt at udøve bankvirksomhed med venezuelanske banker, forudsat at det pågældende venezuelanske pengeinstitut ikke er en udpeget enhed. Dette omfatter etableringen af nye korrespondentbankforbindelser og oprettelsen af nye joint ventures. Banker har også tilladelse til at åbne kontorer, filialer og datterselskaber i Venezuela. Der er i øjeblikket ingen pengeinstitutter i Venezuela, som er underlagt restriktive foranstaltninger.

8. Må EU-borgere tage til Venezuela for at yde lægehjælp til bekæmpelse af covid- 19-pandemien?

Ja. I princippet er der intet i Venezuelaforordningen, der forbyder nogen at rejse til Venezuela eller yde lægehjælp i landet.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

⁶⁸ Se punkt 5 i bilag I til Venezuelaforordningen.

⁶⁹ Venezuelaforordningens artikel 5.

9. Må humanitære aktører købe brændstof, leje køretøjer eller anvende private transporttjenester i Venezuela til at transportere medicinsk udstyr til eller inden for Venezuela til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja. Der er intet i Venezuelaforordningen, der forhindrer humanitære aktører i at købe brændstof i Venezuela.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til ydelse af humanitær bistand, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til, hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer, henvises desuden til spørgsmål 2.

10. Må humanitære aktører bistå med at transportere personer, der er ramt af covid- 19-pandemien, til andre steder i eller uden for Venezuela?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i en forsyningskæde, der fører til flytning af personer, der er ramt af covid- 19, henvises der til spørgsmål 1. Med hensyn til hvordan det sikres, at der ikke stilles pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer i processen, der fører til flytning af personer, der er ramt af covid- 19, henvises desuden til spørgsmål 2.

11. Må humanitære aktører finansiere eller deltage i opførelse af midlertidige hospitalet, sanitære installationer eller midlertidige infrastrukturer til at bekæmpe covid- 19-pandemien?

Ja.

For så vidt angår det specifikke tilfælde, hvor en udpeget person tilfældigvis er involveret i opførelsen og/eller drager økonomisk fordel heraf, henvises der til spørgsmål 1. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den udpegede person opkræver et gebyr for at give adgang til den midlertidige infrastruktur eller beholder besiddelsen af sidstnævnte efter, at krisen forårsaget af covid- 19-pandemien er overstået.

12. Må humanitære aktører yde humanitær bistand, hvis dette kun kan gøres gennem udpegede personer?

Humanitære aktører skal altid søge at finde løsninger, der ikke er i strid med EU's sanktioner. De humanitære aktører er således forpligtet til at sikre, at deres humanitære bistand ydes gennem aktioner og personer, der ikke er underlagt restriktioner i henhold til Venezuelaforordningen. I overensstemmelse med den humanitære folkeret bør ydelsen af humanitær bistand ikke forhindres af EU's sanktioner, hvis der ikke findes andre muligheder. Dette er imidlertid meget usandsynligt, hvad angår den aktuelle sanktionsordning, i betragtning af den målrettede karakter af de restriktive foranstaltninger i Venezuelaforordningen samt typen og det begrænsede antal udpegelser.

13. Bør humanitære aktører udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af humanitær bistand?

Nej. Ifølge den humanitære folkeret samt artikel 214, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de humanitære principper om medmenneskelighed, upartiskhed, uafhængighed og neutralitet, skal humanitær bistand

ydes uden forskelsbehandling. De humanitære aktører skal identificere nødlidende personer på grundlag af disse principper. Når denne identificering er foretaget, er det ikke nødvendigt at udføre baggrundstjek af de endelige modtagere af bistanden.

IV. ANDEN LOVGIVNING

14. USA's sanktioner mod Venezuela forbyder en række tiltag, der er tilladt af EU. Bør de humanitære aktører, der er underlagt en medlemsstats jurisdiktion, overholde disse tredjelandssanktioner?

Nej. Humanitære aktører, der er underlagt en medlemsstats jurisdiktion, skal ikke overholde tredjelandes ensidigt indførte sanktionsordninger.

